

STALO SE

Někdo přijel ze světa do Radotína, další vyrazili ze Zbraslavi do světa. Konkrétně do Švédska. Ale bylo toho ještě víc...

Byl tu Patrik Eliáš

Unikátní podivánka se naskytila v neděli 4. března dopoledne na radotínském

foto: Linda Šebíková

Za ÚFA hrál Patrik Eliáš

Odjeli si do Švédska splnit sen

Bývalý starosta a současný zastupitel Aleš Háňel spolu s bývalým zastupitelem Karlem Tejkalem si splnili sen.... Společně se vypravili na Vasaloppet – nejslavnější závod na běžkách.

Interkros vyhráli žlutí

Tradiční smíšený turnaj LCC Interkros se uskutečnil v neděli 25. února v radotínské hale. Zúčastnilo se ho 60 dětí od 4 do 13 let. V kategorii starších dětí si vítězství odnesl žlutý tým.

foto: www.lcc-radotin.cz

Vítězný žlutý tým

Nový rok – nová sezona

Radotínští badmintonisté vykročili s novým rokem do nové sezóny s řadou ambicí – uspět jak v soutěžích družstev, tak jednotlivců.

Extraligové družstvo se připravuje na obhajobu loňského titulu. Finálové kolo se uskuteční v polovině dubna. Za extraligový tým nastupuje i juniorka oddílu, Katka Mikelová. Dále pak úřadující Mistryně republiky pro rok 2018 Jakub Bitman, Pavel Drančák, Jan Louda a zahraniční posila s olympijskou zkušeností z Ria – nejlepší finská singlistka Airi Mikkela.

Během prvních dvou měsíců roku se radotínští hráči zúčastnili řady turnajů všech výkonnostních a věkových úrovní. Z nejmladších si z mezinárodního turnaje družstev U13 Nation to Nation, konaného v lednu v Madarsku, přivezla Barbora Bursová bronzovou medaili. Z evropského circuitu kategorie U17 ve slovinském Medvode si Ema Staňková v lednu přivezla bronz ze čtyřhry dívek. Ve stejné disciplíně uspěla Ema i na prvním letošním GPA U17, kde získala stříbro. Prvního titulu ve dvouhře se dočkala Katka Mikelová, která uspěla na GPA U19. Z oblastních turnajů se poprvé podařilo postoupit na GPA U13 Jonáši Markovi, o kategorii výše (U15)

foto: Linda Šebíková

V této sestavě proti sobě nastoupili Custodes a ÚFA

biotopu. Minulý týden jednomu ze slavných hokejistů vyvěsili dres pod střechu haly New Jersey Devils a v neděli se objevil na zamrzlé ploše radotínského biotopu v řadách známého pražského týmu ÚFA - navždy Devil Patrik Eliáš! ÚFA (Újezdská fotbalová asociace) je složená z umělců a mezi hlavní tváře patří multisportovec a multiumělec Jakub Kohák, režisér Slávek Horák, střiháči Vláda Barák

nebo Filip Malásek. ÚFU jste mohli vidět například v jednom z dílů Okresního přeboru. Tradiční Winter Classic skončilo opět pro domácí Custodes, i když Patrik hrál skvěle a předkládal šance spoluhráčům. Přesto ani legenda NHL umělcům z Prahy nepomohla. Pravda je, že v létě při fotbalových utkáních vládne ÚFA a tak platí stav: v létě ÚFA a v zimě Custodes.

foto: Aleš Háňel

Aleš Háňel, Karel Tejkal - a Vasaloppet

Stříbro z haly pro starší přípravku

Fotbalová starší přípravka SC Radotín si zopakovala výborný výsledek z ledna a na dobře obsazeném halovém turnaji získala druhé místo za Povltavskou FA a před třetími Bohemians 1905. -mk-

foto: www.scradotin.cz

Stříbrná starší přípravka SC Radotín

Za úspěchy hráčů stojí systematická práce oddílu s velkým přispěním rodičů, bez nichž by se hráči nikdy nedostali tam, kde jsou. Rada z nich obětuje víkendy, aby jejich ratolesti mohli soupeřit s ostatními v tomto krásném sportu, i nemalé finance na podporu jejich růstu.

Alena Mikelová

foto: www.sometrad.cz

Extraligové družstvo badmintonistů

pohraňte se na půdě, zaštrejte na dně skříně a oživte své před časem odložené plážové oblečení, natáhněte si potítko, oblečte si košile, bikiny a vzhůru do boje!

Turnaji bude předcházet divadelní představení A Studia Rubín- House of Love: Příběh Diskokrále.

-kd-

Whitewatert trip do Ekvádoru

Jaké to je, vyrazit do peřejí uprostřed pralesa na druhém konci světa? Tady je vyprávění z první ruky:

Po nevydařeném odjezdu na pádlovací výlet do Ekvádoru minulý rok, kdy jsme nakonec nečekaně skončili v Iránu, se tento rok whitewatert trip do Ekvádoru vydařil.

S partou dalších pěti kamarádů se postupně sjíždíme do městečka Baeza vzdáleného cca 100km od hlavního města Ekvádoru Quita. Baeza a především restaurace Gina je v Ekvádoru známý base camp pro kajakáře z celého světa. Po tradičním a nutném privítacím drinku „pěti tequilách“ (nutno podotknout, že místní tequila je zde zadarmo...což se nám po dobu pobytu několikrát vymstilo) se postupně ubytoáváme za směšných 5 dolarů. Ráno půjčujeme kajaky a vyrazíme na místní homerun řeku Quichos. Řeka má pěkný spád a na rozpádlování bychom si přáli něco lehčího. Nakonec jen s vytřeštěnými očima v pohodě sjíždíme a užíváme si první den na řece.

Soutěska Narnie

V následujících dnech podnikáme jednodenní výlety na řeku Cosanga, Oyacachi, Jondachi a další úseky na Rio Quichos v blízkém okolí. Po večerech u Giny debatujeme u tequila o plánech na další dny, a vždy se povídání vrátí k legendární řece Cofanes. Jedná se o dvoudenní 55km dlouhý sjezd divoké vody obtížnosti WW V skrz tropický deštný prales a v soutěsce, z které bohužel není úniku. Po nesčetných debatách a obavách ze soutěsky Narnie, o které se vypráví legendy, kdy po jejím překonání již není cesty zpět se rozhodujeme vyrazit. Přeje nám štěstí, podmínky jsou příznivé. V celém Ekvádoru je nízký vodní stav a to je přesně to, co je na řeku Cofanes potřeba. Nakupujeme

a nakonec se nám všem daří jet pravou cestou a úspěšně vstupní peřej Narnie zdotat.

...a ty další

Po počáteční euforii, že nejtěžší peřej je za námi, se blížíme k druhé. Známe ji z videa a víme, že ideální cesta je vlevo. Jenže za našeho vodního stavu se v nájezdu dělá veliký válec, který brání v ideální cestě. Při snaze ho objet se nakonec ukazuje veliký problém dostat se do správné lajny a peřej nás některé pohlcuje a nutí opustit kajak. Plavání je nepříjemné a na dlouhou plíci s očekáváním, kdy vás peřej pustí. Nazvali jsme tuto peřej 50:50, tři z šesti jsme tu zaplavali a já byl jeden z nich. Měli jsme veliké štěstí a všechno naše vybavení jsme odlovili, nic nám neuplavalo. Nedokáži si představit, co bychom si počali, kdyby nám tu uplaval kajak – v soutěsce, z které nelze utéct – uprostřed pralesa.

Po plavací vložce nám nezbyvá nic jiného, než pokračovat dál. Není jiná cesta, jsme tu a musíme dolů po řece. Den je dlouhý a voda pořád stoupá z dalších a dalších přítoků. Následují těžké peřeje, kde většina za tohoto vodního stavu jsou mustruny bez možnosti prohlížení a obnesení. Ukazuje se, že legendární vstupní peřej Narnie byla nakonec jedna z lehčích peřejí na řece. Jsme utahaní, atmosféra by se dala krájet, moc toho nenapovídáme, každý se soustředí na svůj výkon. Saháme si skoro na dno fyzických i psychických sil.

Konečně dorážíme k místu, kde řeka tvoří několik nesjízdných peřejí s nutnou obtížnou obnáškou včetně tahání kajaků na laně a šplhání po obřích kamenech. Všichni jsme si v duchu oddechli, víme, že již se blíží konec prvního dne. Už nás čeká jen přenáška se startem z kamene vedle

foto: Martin Bouzek

V rozvodněných peřejích řeky Cofanes

děšivé peřeje, kam si taháme kajak na laně a skáckeme do rozbité vody odtékající do jeskyně s kládou, kam nikdo z nás opravdu nechce. Jenže jiná cesta neexistuje. Musíte se překonat. Všechny nás těší, že po této přenášce nás čeká poslední peřej a jsme z soutežky venku. Přenášku i poslední peřej prvního dne zdoláváme a jsme rádi, že všechno dobře dopadlo.

Na spací místo soutoku dvou řek jsme dorazili půl hodinu před setměním po 9 hodinách na vodě. Jsme unavení, dáváme si k večeri studené smažené nudle od Giny a uléháme pod plachtu do zavěšených hamak. Usínáme uprostřed deštného pralesa, posloucháme zvuky nesoucí se tmou a všichni se modlíme, ať v noci neprší. Přejeme si, aby nám voda klesla, nebo alespoň nestoupla ještě více. Naše prosby jsou vyslyšeny a pršet začíná až ráno. S radostí zjišťujeme, že řeka klesla o půl metru, rychle se balíme a vyrazíme na poslední 4 hodiny pádlování. Řeka je o něco lehčí, a tak si jízdu konečně trošku užíváme. Zdoláváme druhý den, a to s jedním plavákem a několika eskymáky. Jsme tu, smějeme se a jsme rádi, že už to máme za sebou.

Na řeku Cofanes nikdo z nás do konce života nezapomene. Pro mě to byla po psychické stránce jedna z nejtěžších řek vůbec. Konečné zúčtování jsou 4 plaváci a 19 eskymáckých obrátů za 13 hodin na vodě 55km řeky. Následující pobyt v Ekvádoru si již užíváme. Přesouváme se do města Tena a sjíždíme řeku Holin a spodní Misahualli až do soutoku s řekou Napo. Pěkné zakončení našeho pobytu. Výlet do Ekvádoru byl nádherný a nakonec se všichni shodujeme, že bychom na Cofanes vyrazili znova a doufali v příznivější vodní stav. Martin Bouzek

Vítání jara vybíjením

Další turnaj ve vybíjené, s podtitulem „Vítání jara“ se chystá v Beach aréně 24. března od 16.00 hodin.

Pořadatel na něj ve slovy: „Kdo si chce zahrát, vůbec nepotřebujete profesionální tým - stejně jako na

základce se bude hrát s partou kamarádů. Aby to byl větší fofr, míče budou ve hře místo jednoho dva. Drsnou dvoumíčovou řežbou ale sranda zdaleka nekončí. Zapomeňte na nudné týmové dresy! Zalovte v sekáčích,